

El Vént ed Tramuntèna e el Sól

Un giòrne, el Vént ed Tramuntèna e el Sól i ragnèva, perchè ùn el pretendéva da èssa piú fòrt ed cl èlt. A n cért punt, i véd un viagiator che al niva avènti guplèt t un mantèll: i dùe ch'i ragnèva i dicìd che el piú fòrt sarìa stèt quèll ch'l avria fatt cavà el mantèll ma l viagiator.

El Vént ed Tramuntèna el cménza a sufìa a tutta fòrza, mo piú el sufìeva, e piú el viagiator el se strignéva t el mantèll, tènt che ala fin el pòr Vént id Tramuntèna l à avùt da lascià pérda. El Sól alóra e s fà véda t el cé: pòc dòpp el viagiator, che el sintiva chèld, e s chèva l mantèll. La Tramuntèna l'à avùt da arcnóscia che el Sól l èra piú fòrt ed là.

La t è piaciuta la sturièlla? A la vlémm ripéta?

Nota 1 - nel dialetto di Villagrande, un precedente fonema /æ/ è passato a realizzazioni di tipo /ɛ/ in posizione interna e /a/ in finale di parola.